

Warszawa, dnia 12 marca 2019 roku

Raport bieżący 5/2019

Tytuł: Uzupelnienie raportu bieżącego 1/2019 z dnia 2 stycznia 2019 roku w sprawie złożenia pozwu przeciwko bankowi krajowemu Bank Handlowy S.A.

Zarząd Arteria S.A. (dalej „Spółka”) publikuje uzupełnienie do raportu bieżącego 1/2019 z dnia 02 stycznia 2019 roku.

W dniu 2 stycznia 2019 roku (raport bieżący nr 1/2019), Zarząd Arteria S.A. (dalej :”Spółka”) podał do wiadomości publicznej informację, o złożeniu pozwu o zapłatę przeciwko spółce Bank Handlowy w Warszawie Spółka Akcyjna (dalej także „Bank” „Strona”) w sprawie zasądzenia na rzecz Rigall Arteria Management spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej („Rigall” „Spółka Zależna”) z siedzibą w Warszawie:

- kwoty 386.139.808,89 złotych wraz z ustawowymi odsetkami tytułem wynagrodzenia prowizyjnego od umów zawartych w czasie trwania łączącej Strony umowy agencyjnej;
- kwoty 50.017.463,89 złotych wraz z ustawowymi odsetkami tytułem świadczenia wyrównawczego o którym mowa w art. 764³ k.c.

Jednocześnie Zarząd Spółki przypomniał we wspomnianym raporcie bieżącym (raport bieżący nr 1/2019), iż w grudniu 2014 roku (raport bieżący 12/2014), Spółka otrzymała pisemne wypowiedzenie umowy agencyjnej przesłane przez Bank, na którego rzecz świadczone były usługi w segmencie sprzedaży aktywnej po pośrednictwem Spółki Zależnej. W komentarzu do raportu bieżącego z dnia 2 stycznia 2019 roku (1/2019) Zarząd Spółki wyjaśnił ponadto, iż pozew dotyczy roszczeń o zapłatę prowizji od efektów działań w postaci pozyskania dla Banku bazy klientów dzięki czemu Bank uzyskał możliwość intensywnej eksploatacji relacji handlowych z poszczególnymi klientami, która istniała zarówno przez cały czas trwania umowy agencyjnej (w tym zakresie należy się prowizja) jak i po jej zakończeniu (w tym zakresie należy się świadczenie wyrównawcze).

W związku z publikacją raportu bieżącego (nr 1/2019 z dnia 02 stycznia 2019 roku), Zarząd Spółki przedstawia informację uzupełniającą do przedmiotowego raportu.

Zarząd Spółki informuje, iż publikując raport o otrzymaniu wypowiedzenia umowy agencyjnej w grudniu 2014 roku (raport bieżący 12/2014), nie posiadał wiedzy czy spółka zależna od Spółki, to jest Rigall Arteria Management sp. z o.o. sp.k. (dalej zwaną „Rigall”), posiadała jakiegokolwiek roszczenia pieniężne w stosunku do Banku Handlowego w Warszawie S.A. (dalej zwanego „Bankiem”).

W tym celu Rigall zaangażował kancelarię prawną, która dokonała oceny zasadności występowania z jakimikolwiek roszczeniami w stosunku do Banku. Po ustaleniu, że istnieje potencjalna możliwość występowania z roszczeniami w stosunku do Banku, powstała konieczność ustalenia ich wysokości, a możliwość ich ustalenia uzależniona była od informacji posiadanych wyłącznie przez Bank, tj. ilości zawartych przez Bank umów dotyczących produktów bankowych w wyniku pozyskania przez Rigall klientów Banku.

Rigall rozpoczął swoje działania związane z ustaleniem wartości roszczeń pieniężnych w stosunku do Banku od wystosowania pisma do Banku w dniu 18 lutego 2015 roku na podstawie art. 761⁵ § 1 kodeksu cywilnego wzywającego Bank do złożenia pełnego i prawidłowego oświadczenia zawierającego dane o należnej Rigall prowizji za okres od dnia 1 czerwca 1999 roku do dnia 31 stycznia 2015 roku. Pismo to zostało przez Bank zignorowane. W piśmie z dnia 18 marca 2015 roku Rigall ponowił swoje żądanie do złożenia przedmiotowego oświadczenia. W piśmie z dnia 25 marca 2015 roku Bank odmówił udzielenia żądanych przez Rigall informacji. W piśmie z dnia 12 sierpnia 2015 roku Rigall wezwał Bank do złożenia oświadczenia dotyczącego okresu obejmującego 1 luty – 30 czerwca 2015 roku.

Wobec nie otrzymania od Banku żądanych informacji Rigall złożył w dniu 17 sierpnia 2015 roku pozew o nakazanie Bankowi przekazania Rigall oświadczenia o należnej Rigall prowizji na podstawie Umowy za okres obejmujący 1 czerwca 1999 roku do dnia 30 czerwca 2015 roku. Powództwo to nie dotyczyło żadnych świadczeń pieniężnych, a jedynie uzyskania niezbędnych informacji do ustalenia wysokości roszczeń pieniężnych Rigall w stosunku do Banku. Dodać trzeba, że z uwagi na istotę tego postępowania, zmierzającego do pozyskania danych i informacji umożliwiających dopiero ustalenie czy i w jakiej wysokości Rigall dysponuje roszczeniami względem Banku w związku z zakończeniem stosunku agencyjnego, wartość przedmiotu sporu została podana na kwotę 100.100,00 złotych, z powołaniem stosowych przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz.U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.; dalej: „u.k.s.c.”) przewidzianymi na okoliczność obiektywnej niemożności ustalenia wartości przedmiotu sporu w chwili wszczęcia postępowania (art. 15 ust. 1 u.k.s.c.). Postępowanie sądowe zakończyło się oddaleniem

powództwa przez właściwy sąd. Obecnie skarga kasacyjna od wyroku sądu apelacyjnego czeka na rozpoznanie.

W dniu 28 kwietnia 2016 roku Rigall wystosował do Banku pismo na podstawie art. 764³ § 5 kodeksu cywilnego w zw. z art. 17 ust. 5 dyrektywy Rady z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek informując Bank, że Rigall zamierza dochodzić od Banku swoich praw dotyczących zapłaty świadczenia wyrównawczego z tytułu Umowy w kwocie nie mniejszej niż 30.000.000,00 złotych.

W dniu 20 czerwca 2016 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił pozew Rigall, o którym mowa powyżej. Od tego wyroku Rigall wniósł apelację w dniu 5 sierpnia 2016 roku. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie zapadł w dniu 28 lutego 2018 roku oddalając apelację Rigall. W dniu 2 lipca 2018 roku Rigall wniósł skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego. Sąd Najwyższy nie zajął się skargą kasacyjną Rigall do dnia wystosowania niniejszego pisma.

W efekcie, w dniu 31 grudnia 2018 roku Rigall wniósł o zasądzenie od Banku na rzecz Rigall kwoty 386.139.808,89 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty – tytułem wynagrodzenia prowizyjnego od umów zawartych w czasie trwania Umowy z klientami pozyskanymi przez Rigall poprzednio dla umów tego samego rodzaju (art. 791 § 1 w zw. z art. 761³ w zw. z art. 758¹ k.c.) oraz o zasądzenie od Banku na rzecz Rigall kwoty 50.017.463,89 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty – tytułem świadczenia wyrównawczego o którym mowa w art. 764³ k.c.

Niezależnie od wyżej opisanych czynności, Rigall złożył następujące wnioski o zawezwanie Banku do próby ugodowej:

- z dnia 30 stycznia 2015 roku w sprawie roszczeń szacowanych na 9.277.998,00 złotych tytułem zapłaty prowizji od tzw. dalszych umów tego samego rodzaju co zawarte na skutek aktywności Rigall, za okres od 1 października 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku – wniosek spotkał się z kategoryczną odmową Banku w ramach pisma z dnia 13 marca 2015 roku, także sprawa zakończyła się stosownym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 31 marca 2015 roku, sygn. akt VIII GCo 156/15,
- z dnia 29 maja 2015 roku w sprawie roszczeń szacowanych na 13.916.997,00 złotych tytułem zapłaty prowizji od tzw. dalszych umów tego samego rodzaju co zawarte na skutek aktywności Rigall, za okresy od 1 kwietnia do 30 czerwca 2012 roku od 1 lipca

do 30 września 2012 roku oraz od 1 października do 31 grudnia 2012 roku – wniosek spotkał się z kategorię odmową Banku w ramach pisma z dnia 31 sierpnia 2015 roku, także sprawa zakończyła się stosownym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z tego samego dnia, sygn. akt VIII GCo 724/15,

- z dnia 3 lutego 2016 roku w sprawie roszczeń szacowanych na 18.555.996,00 złotych tytułem zapłaty prowizji od tzw. dalszych umów tego samego rodzaju co zawarte na skutek aktywności Rigall, za kolejne kwartały 2013 roku – wniosek spotkał się z kategorię odmową Banku w ramach pisma z dnia 18 marca 2016 roku, także sprawa zakończyła się stosownym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z tego samego dnia, sygn. akt VIII GCo 221/16,
- z dnia 7 lutego 2017 roku w sprawie roszczeń o zapłatę 18.555.996,00 złotych tytułem zapłaty prowizji od tzw. dalszych umów tego samego rodzaju co zawarte na skutek aktywności Rigall, za kolejne kwartały 2014 roku – wniosek spotkał się z kategorię odmową Banku, także sprawa zakończyła się stosownym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 19 maja 2017 roku, sygn. akt VIII GCo 163/17,
- z dnia 30 kwietnia 2018 r. w sprawie roszczeń o zapłatę 9.277.998,00 złotych tytułem zapłaty prowizji od tzw. dalszych umów tego samego rodzaju co zawarte na skutek aktywności Rigall, za kolejne kwartały 2015 roku – wniosek spotkał się z kategorię odmową Banku, także sprawa zakończyła się stosownym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 29 czerwca 2018 roku, sygn. akt VIII GCo 455/18,
- z dnia 30 kwietnia 2018 roku w sprawie roszczeń o zapłatę 40.000.000,00 złotych tytułem zapłaty tzw. świadczenia wyrównawczego – wniosek spotkał się z kategorię odmową Banku, także sprawa zakończyła się stosownym postanowieniem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy z dnia 25 września 2018 r., sygn. akt VIII GCo 437/18.

Należy podkreślić stanowczo, że kwoty w poszczególnych wnioskach definiowane były wyłącznie na potrzeby zawezwań do próby ugodowej, nie odpowiadały one rzeczywistości ponieważ Rigall nie był władny ustalić wiarygodnie wysokości roszczeń pieniężnych w stosunku do Banku. Z kolei powodem złożenia tych wniosków o zawezwanie do próby ugodowej było przerwanie biegu terminów przedawnienia roszczeń, który zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa jest krótki w relacji do spraw związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (3 lata od daty wymagalności). Dodać należy, iż w chwili składania

poszczególnych wniosków Rigall nie miał złudzeń co do stanowisk Banku, które były komunikowane dobitnie i na piśmie, często już przed posiedzeniami Sądu, na których w każdym przypadku pełnomocnicy Banku kategorycznie oświadczali o braku możliwości zawarcia ugody.

Podpisy: Marcin Marzec - Prezes Zarządu

Sebastian Pielach - Wiceprezes Zarządu